

מאחורי המיקרופון

שרי האוצר דרש התנצלות

יצחק מודעי, שרי האוצר, כמעט שרש בשבוע שעבר את פיטוריו של שלום אורן, כתב קול-ישראל.

הראמה הקטנה התרחשה במוצאי-השבת שלפני שבוע. למחלקת-החדשות של הרדיו נודע כי שימעון פרס, ראש-הממשלה, עומד להיפגש עם מודעי. נושא הפגישה אמור היה להיות, לפי המידע, התנצלותו של מודעי ("מוטה") גור, שרי-הבריאות, כלפי שרי-האוצר.

מקורות במשרד-האוצר הודיעו למחלקת-החדשות כי הפגישה תיערך בביתו של ראש-הממשלה, שלום אורן, כתב הרדיו. נשלח לסקר את הפגישה. בכירי שערך עם רובניו של ראש-הממשלה הובהר לו כי לא נקבעה כל פגישה בין השניים. וכי פרס עסוק בעניינים אחרים באותו ערב.

לקראת חצות הלילה העביר אורן ידיעה למחלקת-החדשות ובה דיווח כי לא נקבעה פגישה בין שני האישים. הידיעה שודרה והגיעה לאוזניו של מודעי.

זמן קצר אחרי שידור-הידיעה צילצל הטלפון בחדרי-החדשות של קול-ישראל. את השפר-פרת היום **משה נגבי**, עורך-החדשות, מן העבר השני של הקו היה יצחק מודעי בכבודו ובעצמו. הוא רגז וכעס וביקש התנצלות מיידית על הידיעה שהיתה, לדבריו, לא-נכונה. מתברר שבאותו הערב הודמנו פרס ומודעי לאותו אירוע, ומודעי ראה בשידור הידיעה פגיעה אישית בו ובשמו.

ככלה מקולקלת

הרוחות סוערות בצוות יומן הכלכלה של קול-ישראל. היומן משודר מדי יום אחרי חדשות השעה 5 בערב. את היומן הפופולארי עורך ומגיש **גידעון זלינגר**, היושב במערכת בירושלים. ליומן צוות של כמה כתבים: שני ירושלמים — **מאיר איינשטיין** ומנחם סרידמן; ארבעה תל-אביבים — **גוש נסטלבראום**, **צחי נגה**, **אליעזר פנינגל** ו**עמיקם רוטמן**; והיפאי אחד — **גבי זוהר**.

בשבועות האחרונים יש קצר בתיקשות בין העורך הירושלמי לבין הכתבים התל-אביביים של היומן. אלה מסתכסכים עם זלינגר, איש-איש בתורו, וטוענים כי אינו מתייחס ברצינות לכתביו.

כמעט מהלומות

המחלקה. **מיכאל קרפין**, עורך מבט, שניסה לתכנן את מהדורת-הערב לפי האירועים הצפויים באותו יום, רצה לנווט את הכתבים בין המשימות השונות.

בין שאר המשימות היה צורך לשלוח צוות לסקר את ישיבת מליאת-הכנסת של אותו היום. **יעקב אחימאיר**, הכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, היה עסוק בעריכת כתבה, וקרפין ביקש **מבוגשה רז**, כתב הטלוויזיה, שיהליף את אחימאיר ויסקר את אירועי-היום בכנסת. רז טען שאינו יכול, משום שהוא עסוק בדבר אחר. קרפין לא היה מוכן לשמוע סירוב מפיו, וביקש ממנו שוב ללכת באותו יום לכנסת ולסקר את דיוני המליאה. רז סירב שוב, וטען שיש לו התחייבויות קודמות.

במהלך הישיבה היו חילופי-דברים קשים בין השניים. אחרי הישיבה ניגש רז להדרו של קרפין וביקש שוב להסביר את העניין. קרפין טען כאוזניו שאינו מסוגל להבין התחמקות מעבודה, ואינו מוכן לקבל את העובדה שכתב, המקבל משכורת מרשות-השידור, לא יעמוד לרשות המחלקה ולא יבצע עבודה כשנדרש ממנו. כסיום הוויכוח בחרו של קרפין התרגו עורך מבט ורחף את רז באלימות מתוך החדר אל מוסדרון המחלקה.

עוזר קרפין דורש

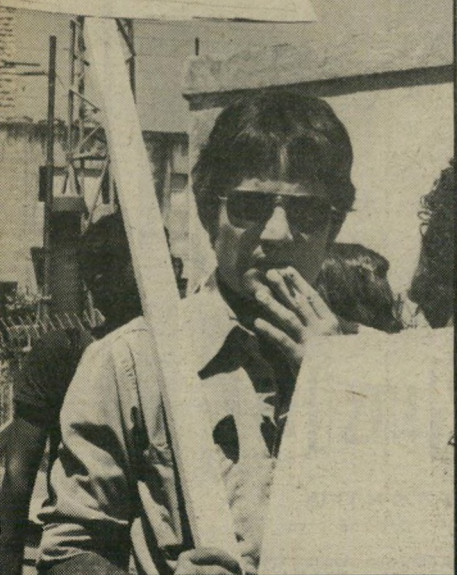
תקרית כמעט-אלימה התרחשה ביום הרביעי בכוכר במחלקת-החדשות של הטלוויזיה בירושלים. הכל התחיל בישיבת בוקר שיגרתית של

תיאם, משנה אותו ואת הפתיחות של הכתבות. בשבוע שעבר, למשל, העביר אליעזר פנינגל כתבה שמישפט-הפתיחה שלה היה: "היו מימור שיום כבודסה". זלינגר שינה את הפתיחה ואמר: "הבורסה קרסה" למרבה האירוניה, כחדשות

כתב אורן היתה או לא היתה?

הכלכלה. שניות מיספר אחריכן, נאמר בפירוש שבבורסה היתה מגמה מעורבת, עם נטיה לעליות שערים. שמע מי שמע את הידיעות הסותרות ופנה לפנינגל להבהרה. פנינגל התרגז ואיים שלא יעשה עוד כתבות ליומן הכלכלה. גם נסטלבראום הסתכסך עם זלינגר על רקע דומה, והיה בעיצומים כמשך חודשיים תמימים, שבהם לא שידר כתבות ליומן.

כתב רז עסוק

של הרשות, כמחאה על שימוש שנעשה בשמי, שלא בידיעתי, ושלא ברשותי וכן כשל חטטנות יתרה, במרכאות, של ועדת-האתיקה. אשר במקום לעסוק באתיקה, עוסקת בעניינים שוליים לגמרי.

אני חושב שאתה אחד האנשים ההגונים והישרים ביותר ברשות-השידור.

עד כאן תוכן המכתב.

יש רגליים לסכרה כי שמו של יבין נקשר במכתב המחשיר, ובמיכתב-ההתנצלות שבא אחריו, גם משום שהוא מועמד רציני ביותר למישרת מנהל הטלוויזיה, אם וכאשר תאויש סוף-סוף המישרה הרמה.

הצביע נגד עצמו

הוועדה-המנהל של רשות-השידור החליט בישיבתו, בשבוע שעבר, לרחות את הצבעה לשידור חמש מהדורות חדשות ביום ברדיו, תחת מהדורת חדשות בכל שעה. ההצעה נפלה ברוב קולות.

יוזמי התוכנית טענו אחרי ההחלטה שהצעתם לא הוכנה כראוי, הם הסבירו, כי כוונתם היתה להפוך את רשת ב' לערוץ-חדשות בלעדי, המשיך דר לאורך כל שעות היממה חדשות ומיכונים בצורת גל פתוח.

אחד מיוזמי הרעיון, **דויד (גורו) אלהרר**, חבר מליאת רשות-השידור, אף נפגש אישית עם כל אחד מחברי הוועדה-המנהל וכל אחד מהם הבטיח לו, לדבריו, לתמוך בהצעה כשעת ההצ' בעה.

יוזמי ההצעה היו שלושה — אלהרר, **דויד מנע** חבר המליאה ו**דויד אדמון**, חבר הוועד-המנהל. אדמון, מסתבר, הצביע בישיבת הוועד נגד הצעתו שלו, וסייע להורדתה מעל סדר-היום. מרוע עשה זאת אדמון? ההנחה היא שהוא זעם על כך שגל הפירסומים, שקדם לישיבת הוועד, לא תמך בהצעה המהפכנית, ולא שור כתרם ליוזמיה.

ענת סרגוסטי

בתוככי הרשות

התנצלות רבתי

לפני כמה שבועות שלחה ועדת-האתיקה של רשות-השידור מיכתב ל**אורי פורת**, מנכ"ל-הרשות. על המיכתב חתם **משה עמירב**, חבר מליאת רשות-השידור (ליכוד), המשמש כיו"ד ועדת-האתיקה. המיכתב התייחס לשני מיקרים שבהם, לפי החשד, נעשו עבירות אתיות על-ידי שני עובדי-רשות בכירים: **חיים יבין**, עורך ומגיש מבט שני בטלוויזיה ו**עוזר בן-עמלי**, הכתב הפרלמנטרי של קול-ישראל.

בדיקת העולם הזה בשבוע שעבר העלתה שלתוכן המיכתב לא היה כל שחר. מייד כשפורסמה הידיעה בגליון העולם הזה ביום הרביעי שעבר, מיהר **דויד מנע**, אחד מחברי ועדת-האתיקה וחבר מליאת-הרשות (ליכוד), לשלוח מיכתב לחיים יבין.

וזו לשון המיכתב:

מצאתי חובה לעצמי להתנצל לפניך על עוול שנעשה לך, בשמה של ועדת-האתיקה של רשות השידור. אני מבקש להבהיר לך כי מעולם לא חתמתי על מיכתב בשמה של ועדת-האתיקה. מעולם לא ביקשתי בירור נושא נסיעה זו או אחרת, ושמי שורכב לידיעה זו ללא ידיעתי וכמובן ללא הסכמתי. הודעתי ל**מיכה יבין**, יו"ר הוועד המנהל של רשות-השידור, על התפטרותי מוועדת-האתיקה

חופשה בדרום אפריקה

גידעון לביארי, מנהל הרדיו, יצא לחופשה. עד שיצא, מילא את מקומו של **אורי פורת**, מנכ"ל הרשות, שנסע לשכור עיים לארצות-הברית. פורת שב השבוע לארץ. לביארי נסע לחופשה פרטית בדרום אפריקה.

Advertisement for Lamy pens. Text: אתה רוצה לאבד חבר? בקש ממנו את ה-LAMY שלו. Image of a Lamy pen.